

KOMENTAR PAVLA SIMOVIĆA NA NEKE ZAKLJUČKE U KNJIZI MIROLJUBA PETROVIĆA „KO VLADA SVIJETOM“

Ova knjiga na jasan i razumljiv način objašnjava ko kontroliše današnje društvo, kako je to činjeno u prošlosti i namjere zavjerenika protiv Boga i čovjeka. Moja primjedba odnosi se na prenaplašenu ulogu Izraela i jevrejskog naroda u završnim činovima istorije ove pobunjene planete. Prema g. Petroviću, doslovni Izrael će postati jedina preostala prepreka jednoj svjetskoj globalnoj vladi i religioznom poretku koji će se svima nametnuti. Izvjesno je da će obraćeni Jevreji dati silno svjedočanstvo za Boga, ali Božji Izrael u novozavjetnom periodu (tačnije u oba zavjeta, samo što je to sada jasnije naglašeno) je duhovna kategorija koju sačinjavaju svi oni koji su zaista obraćeni Bogu bez obzira na lokaciju. Mesija je dao nalog da se ide po cijelom svijetu i prenosi radosna vijest o Planu spasenja, i to se vjekovima ispunjava. Tako je danas Božji narod rasprostranjen svuda po Zemlji i upravo je to glavna prepreka onima koji bi ih htjeli potčiniti. Da je to činjenica koja zaista ima smisla svjedoči tzv. „borba protiv terorizma“ koja će na kraju dovesti do uzimanja osnovnih sloboda i prava ljudima kako bi se države mogle obračunati sa „izazivačima nevolja“ među kojima će se svakako naći Božji narod koji neće htjeti prihvatiti koncept potpuno suprotavljen Bogu i Njegovim Zapovijestima.

Daleko manji problem za globaliste bila bi jedna država i centralizovani Božji narod. Tako nemudar potez Bog svakako neće učiniti. Utoliko prije što se ova centralizacija vezuje za izgradnju trećeg hrama (prema opisu datom u knjizi proroka Jezekilja 40-47. glava). Doslovno ispunjenje ove vizije izaziva najmanje nekoliko nepremostive nedoslednosti:

- prvim dolaskom Mesije hramska služba prestala je sa značajem (vidi Danilo 9,27; Marko 15,38; Jevrejima 4,14-16; cijela 9 glava itd.);
- sadašnja istina (tj. istorijski aspekt sa kojega posmatramo realizaciju Plana spasenja) upućuje da živimo u vrijeme istražnog suda ili velikog antitipskog Dana očišćenja, što znači da naša vjera treba biti usmjerena u tom pravcu – Hristu u nebeskoj Svetinji nad svetinjama a ne prema nekim zemaljskim hramovima, makar on bio i u Jerusalamu;
- detaljan opis dimenzija Jezekiljevog hrama i urbane okoline sa podjelom zemljišta plemenima Izraela, od kojih neka više i ne postoje, danas čini takvu izvedbu praktično nemogućom;
- Božja otvorena pristrasnost prema jednom narodu sigurno bi zbunila mnoge i ugrozila sve što su do tada vjerovali. Ovo se prije svega odnosi na hrišćanski svijet. Međutim, Bog ne gleda ko je ko (vidi Djela 10,34.35; 15,7-9; 5. Mojsijeva 10,17; 1. Korinćanima 12,13; Galatima 3,17-29; Otkrivenje 14,6 itd.).

Za pravilno sagledavanje kompletne slike, vrijedna pažnje je i informacija da stratezi novog svjetskog poretka, koji su planirali dva svjetska rata, planiraju i treći upravo na ovom području koji bi započeo između islamskih zemalja i Izraela (vidi knjigu „Nevidljiva ruka“ od Ralfa Epersona i predavanja dr Valtera Fajta „Iza kulisa Novog svjetskog poretka“).

U svakom slučaju, moj poziv je budite mudri i istražujte Sveto Pismo za sebe pazeći na znake vremena i držeći se pouzdanih međaša vjere Božje.

OSTALE PRIMJEDBE

Sledeća primjedba mogla bi se dati na tumačenje odnosa Vatikana i tajnih društava. Iz opsežnih istraživanja i predavanja dr Valtera Fajta i drugih izvora jasno je da među njima postoji tijesna saradnja na višim nivoima. Neki istaknuti „revolucionari“ i idejni kreatori velikih prevrata, uključujući i uvođenje komunizma, bili su „bivši“ jezuiti. Tako borba koju navodno vode za prevlast u svijetu može biti samo maska za javnost, tim prije što u pozadini svega stoji vrhovni um sa istim ciljem, a to je obaranje Božjeg Zakona i potpuna kontrola nad zemaljskim stanovnicima.

Dodatak

SAŽETO TUMAČENJE KNJIGE PROROKA JEZEKILJA I ZAŠTO SE VIZIJA IZ 40-48 GLAVE NE MOŽE ODNOSITI NA TREĆI HRAM

Istorijski kontekst: Jevreji su odvedeni u Vavilonsko ropstvo, Solomunov hram je razoren. Sjeverno carstvo, Izrael, prestalo je faktički sa postojanjem oko 100 godina ranije, a propast Judeje bližila se veoma brzo. Uzrok: potpuno odstupanje izabranog naroda od Božjeg zavjeta.

Glavne teme:

Jezekilj 1:1-33:20 – uglavnom se odnosi na poruke zarobljenicima koji su se nalazili pored rijeke Hevar, blizu Vavilona, a prije pada Jerusalima 586. godine p.n.e.

Jezekilj 33:21-48:35 – poruke nade i obnove iz ropstva.

Evo kratkog pregleda:

- I. Proročanstva o sudu vezano za Izrael, 1:1 do 24:27.
 - A. Prvi odjeljak, 1:1 do 7:27 (5-a godina, 4-i mjesec, 5-i dan).
 1. Pozivanje Jezekilja, 1:1–3:11 do 3:11.
 - a. Viđenje slave Božje, 1:1–28.
 - b. Božanski nalog proroku, 2:1 do 3:11.
 2. Početak proročke aktivnosti, 3:12 do 7:27.
 - a. Oklijevanje proroka na Hevaru, 3:12–16.
 - b. Oklijevanje ukoreno, 3:17–27.
 - c. Simbolička slika opsade Jerusalima, 4:1–17.
 - d. Četiri znaka i njihovo tumačenje, 5:1–17.
 - e. Ukor gorama (idolopokloničkim „visinama“) Izraela, 6:1–14.
 - f. Predskazano opustošenje Izraela, 7:1–27.
 - B. Drugi odjeljak, 8:1 do 19:14 (6-a godina, 6-mjesec, 5-i dan).
 1. Niz viđenja duhom u Jerusalimu, 8:1 do 11:25.
 - a. Različita sknavljenja hrama, 8:1–18.
 - b. Djelo suda, 9:1–11.
 - c. Ponovna vizija živih stvorenja, 10:1–22.
 - d. Osuda narodnih vođa, 11:1–25.
 2. Dva simbolična znaka, 12:1–20.
 - a. Ilustrovan pokušaj bjekstva i zarobljavanje Sedekije, 12:1–16.
 - b. Ilustracija užasa opsade, 12:17–20.
 3. Proročke objave koje otkrivaju uzrok i neminovnost pretećih sudova, 12:21 do 14:23.
 - a. Izvjesnost brzog ispunjenja, 12:21–28.
 - b. Objava protiv lažnih proroka, 13:1–23.
 - c. Svjedočanstvo protiv idolopokloničkih tražitelja lažnih proročanstava, 14:1–23.
 4. Razne parabole i poređenja, 15:1 do 19:14.
 - a. Vinova loza, 15:1–8.
 - b. Nesrećno dijete i razvratni preljubočinci, 16:1–63.
 - c. Dva orla i vino, 17:1–24.
 - d. Kisjelo grožđe, 18:1–32.
 - e. Mladunčad lava, 19:1–9.
 - f. Bezrodna loza, 19:10–14.
 - C. Treći odjeljak, 20:1 do 23:49 (7-a godina, 5-i mjesec, 10-i dan).
 1. Priča o pobunama Izraela protiv Boga, 20:1–49.
 2. Različite slike pretećih sudova, 21:1–32.

- a. Mač protiv Jerusalima 21:1–7.
 - b. Sjajni mač uglračan za klanje, 21:8–17.
 - c. Vračanje vavilonskog cara, 21:18–27.
 - d. Mač protiv Amonaca, 21:28–32.
3. Popis jerusalimskih grijeha i rezultirajuće prokletstvo, 22:1–31.
 - a. Gadosti knezova i naroda, 22:1–16.
 - b. Strašna sudbina Jerusalima, 22:17–22.
 - c. Nema ni jednog posrednika među njima pred Bogom, 22:23–31.
 4. Istorija otpada ispričana u paraboli, 23:1–49.
- D. Četvrti odjeljak, 24:1–27 (9-a godina, 10-i mjesec, 10-i dan).
1. Vizija kipućeg lonca, 24:1–14.
 2. Smrt Jezekiljeve žene, 24:15–27.
- II. Proročanstva o sudu stranim narodima, 25:1 do 32:32.
- A. Prvi odjeljak, 25:1 do 28:26, datum nije naznačen, ali vjerovatno slijedi iza poruke označene pod „D“ gore.
1. Niz proročanstava vezano za blisko okruženje Izraela, 25:1–17.
 - a. Protiv Amonaca, 25:1–7.
 - b. Protiv Moavaca, 25:8–11.
 - c. Protiv Edomaca, 25:12–14.
 - d. Protiv Filisteja, 25:15–17.
 2. Niz proročanstava za Tir, 26:1 do 28:19.
 - a. Pad Tira prorečen, 26:1–21.
 - b. Plač nad njim, 27:1–36.
 - c. Knez tirski ožaljen, 28:1–10.
 - d. Označeno porijeklo, istorija i sudbina Sotone u ličnosti tirkog cara, 28:11–19.
 3. Proročanstvo protiv Sidona, 28:20–26.
- B. Drugi odjeljak, 29:1 do 32:32 (razni datumi), proročanstva o Egiptu.
1. Prvi dio (10-a godina, 10-i mjesec, 12-i dan).
 - a. Sud protiv faraona, 29:1–7.
 - b. Pustošenje egipatske zemlje, 29:8–12.
 - c. Obećanje o povratku iz ropstva, 29:13–16.
 2. Drugi dio (27-a godina, 1-i mjesec, 1-i dan mjeseca [ovdje umetnut radi ispunjenja proročanstva o Egiptu]).
 - a. Egipat će se dati Navuhodonosoru u najam, 29:17–20.
 - b. Obnova Izraela, 29:21.
 3. Treći dio (nema datuma, moguće isti kao pod (a) gore): Egipat i njegovi pomoćnici će pasti, 30:1–19.
 4. Četvrti dio (11-a godina, 1-i mjesec, 7-i dan): Vavilon ojačao protiv Egipta, 30:20–26.
 5. Peti dio (11-a godina, 3-i mjesec, 1-i dan): Egipatska slava i pad kao što su Asirci pali, 31:1–18.
 6. Šesti dio (12-a godina, 12-i mjesec, 1-i dan): plač za Egiptom, 32:1–16.
 7. Sedmi dio (12-a godina, 15-i dan): Egipat će zauzeti svoje mjesto među ostalim palim narodima, 32:17–32.
- III. Proročanstva o milosti za Izrael, 33:1 do 48:35.
- A. Prvi odjeljak, 33:1 do 39:29 (12-a godina, 10-i mjesec, 5-dan).
1. Obnavljanje naloga Jezekilju, 33:1–20.
 2. Dolazak vijesti o padu Jerusalima, 33:21–33.
 3. Ukor pastirima Izraela, 34:1–31.

4. Proročanstvo protiv Edoma, 35:1–15.
 5. Utjeha gorama Izraelovim, 36:1–38.
 - a. Opustošeni Izrael biće obnovljen, 36:1–15.
 - b. Duhovna obnova kao osnova novog carstva, 36:16–38.
 6. Vizija suvih kostiju, 37:1–28.
 7. Proročanstva protiv Goga i Magoga, 38:1 do 39:29.
- B. Drugi odjeljak, 40:1 do 48:35 (25-a godina, početkom godine, 10-i dan), viđenje buduće obnove:
1. hrama, 40:1 do 43:27.
 2. hramskih službi, 44:1 do 47:12.
 3. Podjela zemlje, 47:13 do 48:35.

Osnovni uzroci neuspjeha doslovnog Izraela da održi Božji zavjet su:

1. Oni su propustili da shvate koje je duhovne kvalitete Bog želio od njih kroz primjere tri oca Avrama, Isaka i Jakova. Tako su mislili da im biološko nasleđe obezbjeđuje privilegije.
2. Ovo ih je odvelo u daleko veću tragediju vezano za potpuno pogrešna očekivanja spasenja i službe Mesije. Legalistička služba isticana je kao sredstvo spasenja.

Međutim, starozavjetna istorija Izraela jasno govori kako se jedino može završiti svaki pokušaj čovjeka da spasi samog sebe. Sličan problem iskusila je i Hrišćanska crkva, koja je takođe većinski otpala od istine kao što je u Hristu. Krajnji apsurd takvog otpada pokazuje se u isključivosti i proglašavanju nepogrešivosti vjerskih vođa. To je slučaj kako sa rabinima tako i sa hrišćanskim liderima (posebno papom).

U knjizi proroka Jezekilja, Bog objavljuje kazne, ali objavljuje i obnovu. Ta obnova je duhovna, i jedan potpuno različit narod, narod mira, duha i vjere, nasleđuje obećanu zemlju i spasenje (vidi posebno odjeljak 36:16–38!). Bog se služi jezikom i ilustracijama poznatim proroku da prenese divne istine od kojih se izdvajaju sledeće:

- § Bog je vjeran svom Zavjetu i on se ne može pokvariti – Izrael će biti spašen (vidi sjajno tumačenje apostola Pavla u Rimljanima 11. glava);
- § Bog će suditi svima onima koji ustaju protiv Njega i Njegovog naroda. Između ostalih, u 38-oj i 39-oj glavi Jezekilja pominje se sud Gogu i Magogu; iz konteksta vidimo da su to udruženi narodi koji pod vođstvom otpadničke sile Sotone žele uništiti Božji narod. Ako ovo poredimo sa Otkrivenjem 20-a glava, vidjećemo da se ove iste sile pominju kao napadači na Božji grad Novi Jerusalem i spaseni Božji narod (20:8), posle hiljadu godina odnosno o Trećem Hristovom dolasku i izvršnom sudu nad zlima.
- § Vizija novog hrama, koji se očito razlikuje od predašnjeg, takođe predstavlja sliku konačne obnove. Jezekilj 43:7,10,11: „I reče mi: Sine čovječji, ovo je mjesto prestola mog i mjesto stopa nogu mojih, gdje ću nastavati usred sinova Izrailjevih dovijeka; i dom Izrailjev neće više skvrniti sveto ime moje, ni oni ni carevi njihovi kurvarstvom svojim i mrtvim tjelesima careva svojih na visinama svojim... Ti, sine čovječji, pokaži domu Izrailjevom ovaj dom, neka se postide bezakonja svog, i neka izmjere sve. I kad se postide svega što su činili, pokaži im oblik od doma i red i izlaske i ulaske, i sve oblike i svu uredbu i sve oblike i sve zakone, i opiši im ga da paze na sav oblik njegov i na sve uredbe, i tako čine.“ U 47-oj glavi slijede opisi opet vrlo slični onima koje nalazimo u Otkrivenju vezano za obnovljenu Zemlju (vidi posebno 1, 7, 8, 9 i 12 stih)! Izrael dobija svoje konačno nasleđe!

Pored toga, treba imati na umu i sledeće konotacije:

- (a) Bog nigdje ne nalaže da se fizički gradi hram opisan u pomenutoj viziji. To nije učinjeno ni posle Vavilonskog ropstva, kada je u vrijeme Zorovavelja jednostavno obnovljen stari hram, naravno ni približno raskošan kao što je bio Solomunov (vidi Jezdra 3:12 i Agej 2:3). Ipak u Ageju 2:9 proročka riječ kaže da će „slava ovog doma poslednjeg biti veća nego onog prvog, veli Gospod

nad vojskama." Ovo se ispunilo kada je sam Gospod, Mesija, svojim prisustvom u hramu uveličao njegovu slavu.

- (b) Sam Gospod Isus je prorekao razorenje poslednjeg hrama i kraj svake zemaljske službe (vidi Danilo 9:27; Matej 23:37-39; 24:1,2; 15-21, 33,34), koja je prestala sa važnošću Njegovom smrću na krstu za grijehе čovječanstva (vidi Matej 27:51; Kološanima 2:14-17).
- (c) Tipološka služba u zemaljskom hramu gubi svaki značaj u novozavjetnom periodu zbog stvarne službe pomirenja koju Mesija (Hristos) vrši u nebeskoj svetinji (vidi Jevrejima 8, 9 i 10 glava).
- (d) Božje spasenje i blagodat postaju djelotvorni za svakog pojedinca, bio on Jevrej, Musliman, Indus, Kinez, ili koje god nacije i plemena, na potpuno isti način – vjerom u Božju pripravu koja kroz ljubav donosi rodove posvećenja i poslušnosti Božjim zakonima i uredbama. Odličan primjer za ovo je apostol Pavle. Opis ovog Jevrejina prije svog obraćenja (Djela 22:3-5; Filibljanima 3:5,6) i poslije (Djela 22:6-21; Filibljanima 3:7-21), slika je dramatične promjene koju Bog ostvaruje u čovjeku. Od moraliste koji je pred „zakonskom pravdom“ (tj. pravilima kojima ga je učila njegova crkva) bio „bez mane“, do osobe koja, svjesna svoje nemoći da u grijehu održi Božji Zakon i potrebe za Spasiteljem, uzvikuje „ja, nesrećni čovjek“ (vidi Rimljanima 7:23-25). Razna tumačenja koja iskaču iz cjelovitosti biblijske nauke i spektakularna očekivanja određenih događaja na Zemlji plod su umovanja prirodnog srca za koje je Isus rekao „ne znate Pisma ni sile Božje“ (Matej 22:29).